

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Romanciuc Larisa în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Romanciuc Larisa împotriva lui Lebedi Alexandr privind recuperarea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 august 2015,

C O N S T A T Ă :

La 23 iulie 2014 reclamanta Romaniuc Larisa a formulat cerere în instanța de judecată către pîrîtul Lebedi Alexandr privind recuperarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 28.11.2009, soțul său Romaniuc Mihail a decedat în urma accidentului rutier. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 15.04.2010, pîrîtul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. 3 CP RM.

Menționează reclamanta că în rezultatul infracțiunii comise i-a fost cauzat prejudiciul material, deoarece decesul soțului este un stres pentru ea, iar în urma stresului starea sănătății s-a răutătit esențial.

Mai indică că prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 20.04.2011, pretențiile sale privind recuperarea prejudiciului material și moral au fost admise parțial. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11.10.2011, hotărîrea a fost modificată prejudiciul fiind dispus spre încasare de la Lebedi Alexandr și Belicencov S.

Consideră reclamanta că, în suma cheltuielilor pentru funerarii se includ și cheltuielile pentru montarea monumentului, crucii. Persoanele obligate să repare prejudiciul cauzat prin deces vor fi ținute să compenseze și cheltuielile de înmormîntare necesare, ținînd cont de statutul social al defunctului și de obiceiurile locale, persoanei care le-a suportat.

Susține Romaniuc Larisa că după pronunțarea hotărîrilor judecătorești, ea a suportat cheltuieli suplimentare pentru montarea monumentului și pentru tratamentul său.

Solicită Romaniuc Larisa încasarea de la Lebedi Alexandr a cheltuielilor suplimentare suportate în legătură cu instalarea monumentului în mărime de 12648 lei, încasarea cheltuielilor pentru tratamentul său în sumă de 10500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 01 aprilie 2015 acțiunea s-a respins.

La 29 aprilie 2015, Romaniuc Larisa a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 01 aprilie 2015, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 august 2015 a fost respins apelul declarat de Romaniuc Larisa. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 01 aprilie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelantă nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 24 noiembrie 2015, Romaniuc Larisa a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 04 august 2015, cu pronunțarea unei noi decizii prin care pretențiile sale să fie admise integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia deciziei pe motiv că instanța de apel nu a apreciat corect toate probele și circumstanțele cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Romanciuc Larisa, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Romanciuc Larisa ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Romanciuc Larisa.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea